

Υπόθεση T-18/91

Nadia Costacurta Gelabert

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Υπάλληλοι — Επίδομα αποδημίας — Αναζήτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων — Τόκοι υπερημερίας »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 8ης Απριλίου 1992 ..... II - 1656

Περίληψη της απόφασεως

1. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Αίτηση πληροφοριών για τα δικαιώματα του υπαλλήλου δυνάμει του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Ξεομοίωση με προηγούμενη διοικητική ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90 § 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Δεν επιτρέπεται (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 90 § 2)
  2. Υπάλληλοι — Αποδοχές — Επίδομα αποδημίας — Υπάλληλος που δεν έχει την ιθαγένεια του κράτους μέλους όπου υπηρετεί — Συνήθους κατοικία με την ιδιότητα του φοιτητή εκτός από τον τόπο υπηρεσίας κατά την περίοδο αναφοράς — Προηγούμενη κατοικία στον τόπο υπηρεσίας — Δεν ασκεί επιρροή — Πληρούνται οι προϋποθέσεις χορηγήσεως (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, παράρτημα VII, άρθρο 4 § 1, περίπτωση α)
1. Δεν αποτελεί προηγούμενη διοικητική ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90 § 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων η επιστολή με την οποία ένας υπάλληλος, αν και εκφράζει τη διαφωνία του με ορισμένα μέτρα που έλαβε η διοίκηση έναντι αυτού, καλεί την τελευταία να επανεξετάσει τη θέση του και να εκδώσει κατόπιν αυτού αιτιολογημένη απόφαση, όταν η επιστολή αυτή στερείται της τυπικής εμφανίσεως της ενστάσεως, δεν διαβιβάστηκε διά της ιεραρχικής οδού και σύμφωνα με τις διατυπώσεις που προβλέπει η εσωτερική κανονιστική ρύθμιση του οικείου θεσμικού οργάνου προκειμένου περί ενστάσεως ούτε τη χειρίστηκε η διοίκηση ως ένσταση κατά την έννοια του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων.

Μια τέτοια επιστολή αποτελεί, υπό τις περιστάσεις αυτές, απλή αίτηση πληροφοριών για τα εκ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων δικαιώματα του ενδιαφερομένου.

2. Το άρθρο 4 § 1, περίπτωση α, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δικαιούται επιδόματος αποδημίας ο υπάλληλος που δεν έχει και δεν είχε ποτέ την ιθαγένεια του κράτους μέλους επί του εδάφους του οποίου βρίσκεται ο τόπος υπηρεσίας του και κατοικούσε μονίμως εκτός του κράτους αυτού κατά την περίοδο αναφοράς που προβλέπει η διάταξη αυτή, έστω και αν είχε κατοικήσει

εκεί προηγουμένως, χωρίς να χρειάζεται να ερευνηθεί, σε περιπτώσεις σαφείς και καθαρές, αν ο ενδιαφερόμενος, επανεντασσόμενος στο περιβάλλον τοποθετήσεώς του, υπόκειται ακριβώς στα ίδια βάρη και μειονεκτήματα όπως και ένας υπάλληλος που δεν είχε ποτέ κατοικήσει εκεί.

Το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος διέμενε ως φοιτητής εκτός του κράτους μέλους επί του εδάφους του οποίου βρίσκεται ο τόπος υπηρεσίας του δεν μπορεί να αποκλείσει τη χορήγηση σ' αυτόν του επιδόματος αποδημίας.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 8ης Απριλίου 1992 *

Στην υπόθεση T-18/91,

Nadia Costacurta Gelabert, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Μεξικού, εκπροσωπούμενη από τον Nicolas Decker, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον ίδιο δικηγόρο, 16, avenue Marie-Thérèse,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Sean van Raepenbusch, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.